

کتاب ایوب

جلسه یازدهم: صحنه‌ای در بهشت، بخش ۲

نوشته جان والتون

این دکتر جان والتون و آموزه‌های او در مورد کتاب ایوب است. این جلسه یازدهم، صحنه‌ای در بهشت، بخش دوم است.

مقدمه‌ای بر صحنه دوم در بهشت [۱:۲۱-۰۰:۲۳]

بنابراین اکنون به صحنه دوم در آسمان می‌رویم. ایوب تمام دارایی خود، گوسفندان و گاوهایش، شترهایش، گاوهایش، پسران و دخترانش را از دست داده است. هر آنچه دارد از دست رفته است. و بنابراین دوباره، گفتگویی بین یهوه و رقیب داریم. آنجا در فصل 2، آیه پنج. نه، متأسفم، آیه سه. "سپس خداوند به رقیب گفت: آیا بنده من ایوب را دیده‌ای؟ هیچ کس مانند او در زمین نیست. او بی‌عیب و درستکار است." همان چیزهایی که بار اول گفت و او هنوز هم صداقت خود را حفظ می‌کند، اگرچه شما مرا علیه او برانگیختید تا بدون هیچ دلیلی او را نابود کنم. بسیار خوب.

تحریک [۴:۳۱-۱:۲۱]

حالا می‌خواهم کمی به آن عبارت نگاه کنم. می‌خواهیم به کاربرد این فعل «تحریک کردن» در زبان عبری آن است که Hiphil است. و برای کسانی از شما که کمی عبری می‌دانید، شکل «*sut*» «نگاهی بیندازیم. ریشه آن گاهی اوقات سببی است. اما در اینجا، گاهی اوقات، با یک مفعول غیرمستقیم و گاهی بدون آن می‌آید. در اینجا فاعل، چالشگر است. فعل، البته، «تحریک می‌کند». مفعول مستقیم یهوه است «تو مرا تحریک کردی» و مفعول غیرمستقیم ایوب است «علیه او تا او را نابود کنم». بنابراین، ما سه طرف در جمله داریم، چالشگر و یهوه، و ایوب

سه جای دیگر در عهد عتیق وجود دارد که از این فعل در چنین بافتی استفاده می‌کنند. یکی از آنها در اول سموئیل است. در آنجا فاعل یهوه است؛ مفعول شائول؛ یعنی داوود با شائول صحبت می‌کند و می‌گوید: «اگر ۱۹:۲۶ خداوند تو را علیه من برانگیخته است.» بنابراین، داوود مفعول غیرمستقیم است.

در دوم سموئیل ۱:۲۴، این یهوه یا خشم اوست که داوود را به سرشماری تحریک می‌کند. بسیار خوب. او داوود را علیه اسرائیل تحریک می‌کند. بنابراین، آنجا یهوه فاعل است؛ داوود مفعول مستقیم است و اسرائیل مفعول غیرمستقیم است. در ارمیا ۴۳:۳، باروک فاعلی است که ارمیا را تحریک می‌کند، مفعول مستقیم علیه اسرائیل متأسفم، ارمیا مفعول مستقیم است؛ اسرائیل مفعول غیرمستقیم است. بنابراین، ما سه جای دیگر علاوه بر ایوب داریم که از این فعل استفاده می‌کنند و این ساختار را دارند که دارای یک فاعل و یک مفعول مستقیم و یک ۳:۲ مفعول غیرمستقیم است.

حال، اگر آنها را بررسی کنیم، می‌توانیم چیزی در مورد کاربرد و نحوه عملکرد آن بیاموزیم. عمل تحریک‌آمیز، همیشه برای مفعول غیرمستقیم منفی است. باشه؟ عمل تحریک‌آمیز همیشه برای مفعول غیرمستقیم منفی است. اگرچه ذاتاً عملی گناه‌آلود یا شیطانی نیست. از این گذشته، گاهی اوقات یهوه کسی است که تحریک می‌کند. بنابراین، ذاتاً گناهکار یا شیطانی نیست. در ایوب، به عنوان یک مفعول مستقیم، یهوه مسئول عملی است که علیه ایوب انجام شده است، اگرچه چالشگر، به عنوان فاعل، بر تصمیم او تأثیر گذاشته است. ایوب، به عنوان یک مفعول غیرمستقیم، هیچ اطلاعی از نقش چالشگر به عنوان فاعل ندارد. او فقط نقش یهوه را درک می‌کند. او مفعول مستقیم است. چالشگر، یهوه را علیه داوود تحریک کرد؛ متأسفم، ایوب.

بدون دلیل [هینام] [۴:۳۱-۴:۲۴]

بنابراین، در ۱:۹، وقتی که چالشگر این سوال را مطرح کرد که آیا ایوب بدون دلیل به خدا خدمت می‌کرده است از این کلمه استفاده شده است: «□□□□□□» به معنای «بدون دلیل». بنابراین، او ایوب را بدون دلیل تحریک کرده است. بنابراین این کلمه در ۲:۳ استفاده شده است. همچنین در ۱:۹ در مورد اینکه آیا ایوب بدون دلیل به خدا خدمت می‌کرده است، استفاده شده است. بنابراین، آیا ایوب بدون دلیل به خدا خدمت می‌کند؟ اکنون . چالشگر، یهوه را بدون دلیل علیه ایوب تحریک کرده است. این همان کلمه عبری □□□ □□□□□□□□□□ این می‌تواند به کاری که بیهوده انجام شده است اشاره داشته باشد. برای مثال، در حزقیال ۶:۱۰، یا کاری که بی‌جهت انجام شده است مانند اول سموئیل ۲۵:۳۱، یا حتی کاری که بدون جبران انجام شده است مانند ارمیا و البته، این همان معنایی است که در ایوب ۱:۹ آمده است که کاری بدون جبران انجام شده است. در ۲۹:۱۵ بیشتر موارد، به کاری اشاره دارد که بدون دلیل انجام شده است، یعنی رفتاری که شایسته آن نیست. و در اینجا می‌توان به قسمت‌هایی مانند اول سموئیل ۱۹:۵ یا اول پادشاهان ۲:۳۱ اشاره کرد. بنابراین، ما صحنه را برای خودمان آماده کرده‌ایم، جایی که این جمله توسط یهوه بیان شده است. "تو مرا بی‌دلیل علیه او تحریک کردی." اکنون، در اینجا متوجه می‌شویم که خدا مسئولیت یا سرزنش را به گردن چالشگر نمی‌اندازد. چالشگر تحریک کرده است، اما این کار ذاتاً شر نیست. اما این اتفاقی است که افتاده است. و باز هم ایوب هیچ چیز از نقش چالشگر نخواهد دانست، هیچ چیز. هرگز به او گفته نشده است.

تفاوت بین صحنه‌های آسمانی اول و دوم [سوره ۶:۲۴-سوره ۷:۱۸]

خب، نتیجه‌ی این دور دوم چیست؟ در این دور دوم، کمی تفاوت داریم. دور اول تمام چیزهای مثبت، یعنی رفاه را از بین برد. دور دوم یک چیز منفی اضافه می‌کند. در اینجا رنج فیزیکی را داریم. بنابراین، ایده، و این توسط چالشگر ارائه می‌شود، ایده این است که، خب، هر کسی می‌تواند وقتی تمام دارایی‌هایش را از دست می‌دهد، تحمل کند، اما وقتی شروع به درد کشیدن آنها می‌کنید، حالا این درد خودش را نشان می‌دهد. و بنابراین، خدا به آن هم

اجازه می‌دهد. بنابراین، این دور دوم متفاوت است زیرا رنج فیزیکی را اضافه می‌کند. دور اول، رنج روانی مرتبط با فقدان و غم و اندوه را به همراه داشت و دور دوم مشکلات فیزیکی مرتبط با درد را به همراه داشت.

زباله‌دان شهر: اخراج و طرد [۱۸:۷-۱۸:۸]

بیماری پوستی که ایوب از خود نشان می‌دهد، می‌توانست منجر به اخراج او از شهر و طرد شدن از آن شود. ما واقعاً نمی‌توانیم تشخیص پزشکی در مورد آن بدهیم، اما در دنیای باستان با بیماری پوستی به این شکل رفتار می‌شد؛ این دلیلی برای طرد شدن است. و بنابراین، او از شهر اخراج می‌شود و در نهایت به جایی می‌رسد که متن از آن به عنوان توده خاکستر یاد می‌کند. این مانند محل دفن زباله شهر است. فقط زباله نیست که آنجا ریخته شده است؛ بلکه کود هم هست که آنجا ریخته می‌شود. ایوب در نهایت در محل دفن زباله شهر می‌نشیند. این نشان می‌دهد که او چقدر پست شده است. او تا این حد تنزل یافته است. بنابراین، فقط خاکستر نیست که اوضاع را بد می‌کند؛ این به اندازه کافی بد نیست که وضعیتی را که او در آن قرار دارد توصیف کند.

استراتژی بلاغی [۱۸:۸-۱۹:۹]

بنابراین، استراتژی بلاغی این صحنه دوم در بهشت چیست؟ این صحنه تضمین می‌کند که ایوب هر فرصتی برای رها کردن خدا دارد اگر تنها انگیزه او برای وفاداری، کسب منفعت باشد. باز هم، اکنون او نه تنها متحمل ضرر شده است، بلکه درد را نیز متحمل می‌شود. این صحنه تضمین می‌کند که او هر فرصتی برای رها کردن خدا دارد تا بفهمد انگیزه‌های واقعی او چیست. تحمل درد با تحمل ضرر متفاوت است. بنابراین، این صحنه تشدید شد و وضعیت ایوب حتی بدتر شد. بنابراین، در همین بستر است که او با همسر و سه دوستش روبرو می‌شود. و ما در بخش بعدی به نقشی که هر یک از آنها دارند و واکنش‌های او به آنها خواهیم پرداخت.

این دکتر جان والتون و آموزه‌های او در مورد کتاب ایوب است. این جلسه ۱۱، صحنه‌ای در بهشت، بخش ۲ است. [۱۹:۹]